

store Indskrænkninger mod den fri Indførelse af de Produkter, Slagterierne vilde indføre i Hovedstaden.

Men det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds indskrænkede sig ikke hertil. Nej, han sagde, det er et ligefremt Forbud. Han sagde: „Efter den Maade, hvorpaa den københavnske Sundhedsvedtægt hidtil er bleven haandhævet af Magistraten og Sundhedskommissionen, har det været et ligefremt Forbud, der har eksisteret mod Indførelse af Affaldsprodukter ude fra Slagterierne. Ganske vist, paa Papiret eksisterer dette Forbud ikke, men paa Grund af den Maade, hvorpaa man har haandhævet Vedtægten, er det i Virkeligheden et Forbud. Vi hørte jo den ærede Ordfører fremsætte en Række højst indskrænkende Betingelser, som ere stillede fra Magistratens og Sundhedskommissionens Side her i København, men jeg kan tilføje, at den ærede Ordfører glemte den sidste af disse Indskrænkninger, og det forekommer mig, at det er næsten den værste af dem alle. Den ærede Ordfører oplyste os om de mange Betingelser, der stilles til Slagterierne, men naar saa Slagterierne kunne gaa ind paa alle de Betingelser, som den ærede Ordfører nævnte, kunne de ganske vist faa Lov til at indføre disse Produkter, men de skulle saa igen underkaste sig en ny Kontrol herinde i København og betale en Afgift af en Øre pr. Kilogram. Selv om de udføre disse Bestemmelser saa nøjagtigt ude paa Slagterierne, som der er blevet forlangt, gælder denne Kontrol ikke, naar Varerne komme herind. Den skal da underkastes en ny Kontrol. Men for mange af disse Varer er det i høj Grad uheldigt. Hvis f. Eks. saadanne Varer som Mørbrad, Svinehjerter og -nyrer komme herind i plomberede Kasser og føres ud paa Kontrolstationen, skulle de trækkes frem Stykke for Stykke og et Stempel indbrændes, og derefter skal der erlægges en Afgift af 1 Øre pr. Kilogram. Disse Varer taale nu ikke at sendes omkring fra den ene Ende af Byen til den anden og pakkes ud og ind og indbrændes med Stempel, derved blive disse Varer for en stor Del ødelagte, og dernæst er jo ogsaa Bestemmelsen om $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd. kun tjenende til at fordyre Varen for Forbrugerne. Det er i Grunden den gamle forhadte Accise om igen“.

Og senere siger det ærede Medlem: „Dernæst har ogsaa Københavns Kommune paa en Maade Interesse i at opretholde de bestaaende Forhold, idet Kødkontrollen giver

den en Nettoindtægt af 108,000 Kr. Det er naturligvis en god Indtægt, men den eksisterer kun paa Papiret, thi denne Indtægt for Kommunen betyder jo, at Fødevaren er bleven fordyret med mindst det samme Beløb, saa at hvad der staar som en Indtægt for Københavns Kommune, er i Virkeligheden en Udgift for Københavns Indbyggere, og jeg synes, at den Slags Indtægter skulde vi ikke sværme for her i Byen“. Efter at saa det ærede Medlem har fremhævet, at det er Venstre og Socialdemokraterne i København, der vare gaaede i Spidsen for at faa en Ordning i disse Forhold, tilføjer han: „Jeg tror, at de Forhold, der i denne Henseende eksistere i Danmark, er der ikke Mage til i noget Land. At en Hovedstad afspærrer sig fra det øvrige Land og søger at rejse saa mange Indskrænkninger og Hindringer som muligt for Landboernes Afsætning af deres Varer derinde, er vistnok ukendt alle andre Steder. Jeg synes ogsaa, at det er stridende imod, hvad der med Rette kan forlanges med Hensyn til sunde og naturlige Omsætningsforhold i Landet, idet Handelen besværes ved Acciseafgifter og de øvrige Kontrollforanstaltninger.“

Jeg synes, det er meget skarpe Udtalelser, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ved denne Lejlighed kommer frem med overfor Københavns Magistrat og Sundhedskommission. Han tilføjer til Slutning: „Der er ogsaa en anden Side ved denne Sag, som jeg vil fremhæve, og som jeg desværre saa ofte har følt her i Rigsdagen, nemlig at den bidrager til, at der fra Landbrugets Side næres en Uvillie overfor København. Ordet „Københavneri“ er jo blevet et Stikord, som ofte anvendes med stort Held her i Salen, og jeg kan forstaa den Uvillie, der næres og skabes ved Forhold som de nævnte. Jeg kan forstaa, at Landboerne ikke kunne andet end blive harme paa København, da disse Bestemmelsers Opretholdelse vanskeliggør dem at indføre deres Varer og, hvad der er endnu værre, mistænkeliggør og nedsætter deres Varer i Udlandets Øjne.“

Anden Viceformand (Thomsen): Det forekommer mig at være et noget længere Citat end ønskeligt og rimeligt til Belysning af Sagen.

P. T. Nielsen: Jeg skal da standse med at citere det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og kun tilføje, at hvis ærede Medlemmer kunde